

médiáscapatokat, aki a dobot veri és az előadások látogatására hívja fel az embereket. 1747-ből van feljegyzés arról, hogy a weimari kormány kibocsátott egy rendeletet, melyben kikelt egy huszáröltözetben fellépett színésznő ellen.)

Nágotsi színészet. Nágots somogygyei kisközségben 1830. ápr. 4-én Balogh István társulata járt először.

Nagy Adorján, színész, sz. 1888. nov. 24-én, Budapesten. Színészakadémiát végzett, majd 1910-ben Kolozsvárra szerződött. 1918-ban a Nemzeti Színház tagja lett. 1925. júl. havában kinevezték a Színészakadémia tanárává, 1930 szept. havától az egyetemen a beszédművészet tanára. Főbb szerepei: Vajda Pál (Lilla), Patriarka, Rudolf császár (Ember tragédiája), Claudius (Hamlet), Dr. Herdal (Solness építőmester), Dr. Relling (Vadkacsa), II. Endre (Bánk bán), Theseus (Szentivánéji álom), Herman (Haramiak, Doge és Antonio (Venceli kalmár), stb. — Neje: Szabados Piroska, színésznő. (L. o.)

Nagy Antalka, színésznő, sz. 1866. márc. 6-án, Budapesten. Színpadra lépett 1882. szept. 1-én, Balogh Alajos színgazgatónál.

Nagyapó, énekes vj. 3 felv. Írta Szigeti Ede. Bem. 1851. okt. 18. Nemzeti Színház. Zen. szerz. Doppler Károly. A bemutatón a címszerepet, Peterdit, Péterháza urát a nagy Szentpétery játszotta; Bojti Zsuzsit, az unokáját, Lovassi B.; Rafaella szobaleányt Miskolczy J.; Bojtít: Bartha; Ágnes, a feleségét: Bartháné; Kiss Tamás bírót: Szilágyi; Gyulát, a fogadott fiát: Füredi; Nagy Jancsit: Hubenay; Utasit, a kalandort: Tóth József; Esztárit: Hegedüs; Péter szolgát pedig Udvarhelyi. Később Szerdahelyi, majd Vizváry vette át Nagy Jancsi szerepét; Blaháné Zsuzsikát; Saxlehner Rafaellát; Tamássy a fogadott fiút, Gyulát és Feleky Esztárit. Váltakozó kiosztásban is szerepelt a híres darab a Nemzeti Színház játékrendjén 1851-től egészen 1875-ig. Aztán tizenhét esztendei szünet következett. 1892-ben pedig egy jótékony célú díszelőadás keretében olyan szereposztásban került színre, amilyenre kevés példa van a szín-

házak évkönyveiben. Ez az előadás a Magyar Királyi Operaházban volt a Nemzeti Színház nyugdíjintézete javára s az Opera tagjai is vállaltak néhány szerepet. Így azután egy színlapon, egy darab keretében olyan nevek találkoztak össze, mint Blaháné, Jászai Mari, Rákosi Szidi, Ábrámyiné, Ujházi Ede, Takács Mihály, Császár, Vizváry, Bercsényi, Gyenes, Latabár, Gabányi, Abonyi és Hegedüs Ferenc. 1902-től 1910-ig ismét pihent »A nagyapó«. Újabb reprize 1910. márc. 19-én volt; s ekkor a szerepek szinte egytől-egyig új kézbe kerültek. Molnár László vette át a Szentpétery, majd Ujházi híres szerepét, Peterdit; Várad Aranka játszotta Zsuzsikát; S. Fáy Szeréna Ágnes; V. Molnár Rózsi Rafaellát; Horváth: Bojtít; Mészáros Alajos Esztárit; Bartos a bírót; Boér H. a bírónét; Gyulát Rózsahegyi Kálmán; Nagy Jancsit: Kovács M.; Utasit: Rajnai; Joli nevelőnőt Demjén Mari és Violin mestert Gabányi. 1926. szept. 4-én ismét felújításra került. Ekkor Peterdit Gál Gyula; Zsuzsikát Somogyi Erzsébet játszotta; a többi szereplők: Ágnes: D. Ligeti Juliska; Rafaella: Nagy Izabella; Jancsi: Cselényi József; Utasi: Náday Béla, stb.

Nagy Aranka, (cs. n. Hochrein Aurélia), énekesnő, sz. 1882. márc. 30-án, Budapesten. Atyja H. Lajos Károly, főiskolaigazgató-tanár. Zenei tanulmányait Budapesten végezte, Bellovics Imrénél, a Zenekedvelők Egyesülete igazgatójánál, majd Rákosi Szidi iskoláját látogatta. Első kísérlete Rajna Aranka néven a Nép-színházban volt, a »Bob herceg« Annie szerepében. 1905-ben Kassára szerződött koloraturénekesnőnek, ahol négy és fél éven át a közönség kedvence volt. 1910-ben Szegedre ment, Almássy Endre társulatához és itt is sok sikerben volt része mint koloratur primadonnának. Innen 1914-ben Debrecenbe hívták meg, egy évi működés után innen Győrbe kapott szerződést, dr. Patek Béla társulatához. Itt 1919-ben férjhez ment Lechner Ferenchez, a győri magyar vagon- és gépgyár igazgatójához és 1920-ban visszavonult a színpályától. Főbb szerepei: Hármass női szerep a »Hoffmann meséi«-ben, Santuzza (Parasztbecsület), Leonora (Troubadour), Traviata,